

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/7/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317000267
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2317000267.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Kristíny Ferencziovvej, v trestnej veci obžalovaného P. Q. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. d) Trestného zákona, o odvolaní Okresnej prokuratúry Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 19.9.2017, č.k. 0T/143/2017-73, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.4.2018, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku súd zrušuje napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný: P. Q., nar. XX.X.XXXX v Z., bytom S., prechodne bytom T. XX, odsudzuje:

Podľa § 348 ods.1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 4 (štyri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Galanta dňa 19.9.2017, č.k. 0T/143/2017-73 bol obžalovaný P. Q. uznaný za vinného zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. d) Trestného zákona.

Okresný súd podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m) a § 38 ods. 2 Trestného zákona uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov a podľa § 48 ods. 1 písm. a) Trestného zákona (správne malo byť uvedené § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona) výkon uloženého trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov. Zároveň uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 4 rokov.

Proti tomuto rozsudku podal v neprospech obžalovaného prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta a to proti výroku o treste. Rozsudok čo do výroku o uloženom treste považuje za neprimeraný. Je potrebné zohľadniť samotnú osobnosť obžalovaného a charakter páchanej trestnej činnosti. P. Q. má 8 záznamov v registri trestov, za rôznorodú trestnú činnosť, za ktorú mu boli uložené i nepodmienečné tresty odňatia slobody. Osobitne prokurátor poukázal na skutočnosť, že obžalovaný bol za spáchanie prečinu

marenia výkonu úradného rozhodnutia v minulosti už dvakrát súdne trestaný, ide tak o špeciálneho recidivistu. Vzhľadom na opakovanú trestnú činnosť má za to, že je mu potrebné uložiť trest prísnejší, a aj spravodlivejší, a to nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý zabezpečí ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, keďže ani trest, ktorý bol obžalovanému za obdobné konanie uložené skorším rozsudkom nemal na jeho osobu žiadny prevýchovný účinok.

Na verejnom zasadnutí nariadenom na rozhodnutie o odvolaní, ktoré odvolací súd vykonal v neprítomnosti obžalovaného (za použitia inštitútu fikcie doručenia podľa § 66 ods. 3 Trestného poriadku, keďže zásielka, doručovaná obžalovanému, sa vrátila súdu ako neprevzatá v odbernej lehote), prokurátor zotrval na podanom odvolaní.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

Krajský súd vzhľadom na dôvody odvolania smerujúce len čo do výroku o treste a spôsobe jeho výkonu obmedzil svoju prieskumnú povinnosť len na tento výrok.

Pokiaľ ide o samotný výrok o treste je potrebné uviesť, že okresný súd pri ukladaní trestu sa dôsledne neriadil príslušnými ustanoveniami zákona. Pochybenie okresného súdu krajský súd vzhliadal v tej podobe, keď okresný súd mylne dospel k záveru o účinnosti hrozby trestu a to u špeciálneho recidivistu, ktorý posledný trest odňatia slobody vykonal dňa 2.7.2015. Okresný súd uviedol, že obžalovaný si po uložení takéhoto podmieneného trestu musí uvedomiť, že v prípade opakovaného spáchanie trestnej činnosti ho nepodmienečný trest odňatia slobody neminie. Odvolací súd však zdôrazňuje, že obžalovaný si musel a mal byť vedomý už v čase páchania trestnej činnosti, že ako špeciálnemu recidivistovi hrozí za spáchanie ďalšej trestnej činnosti uloženie nepodmienečného trestu. Za predpokladu, že je zrejme náchylnosť obžalovaného k porušovaniu zákona a to opakovane aj vo vzťahu k rešpektovaniu rozhodnutí orgánov verejnej moci, nemožno dôvodne urobiť záver, že na dosiahnutie zákonom ustanoveného účelu trestu postačí len výkon prísnejšieho trestu zákazu vedenia motorového vozidla spolu len s hrozbou výkonu trestu odňatia slobody.

Z uvedeného dôvodu preto krajský súd akceptoval námietku prokurátora, reparoval rozsudok okresného súdu a zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste. Pri konfrontácii poľahčujúcich okolností v zmysle § 36 písm. l/ (priznanie obžalovaného a oľutovanie spáchania trestného činu), a priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. m/ (bol za trestný čin v minulosti odsúdený) Trestného zákona je nepochybné, že u obžalovaného je vyvážený pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, v dôsledku čoho nebolo potrebné v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona znížiť ani zvýšiť dolnú či hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zákonom ustanovená trestná sadzba je 0 až 2 roky, bolo preto potrebné ukladať obžalovanému trest v uvedenom rozmedzí stanovenom pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia v zmysle § 348 ods. 1 Trestného zákona.

Odvolací súd opakuje, že je nepochybné, že v osobe obžalovaného ide o páchatel'a u ktorého sa nejedná o jednorazové vybočenie z medzí zákona, ale ktorého pestrá trestná minulosť nasvedčuje záver o problematickej možnosti nápravy obžalovaného. Trest v jeho prípade tak bude plniť najmä represívnu funkciu a funkciu ochrany spoločnosti pred páchatel'om počas jeho pobytu vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov bude trestom primeraným a bude zodpovedať požiadavkám zákona.

Zároveň súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 4 rokov.

Krajský súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných 10-tich rokoch už bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.